

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವರ್ತನಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಡಾ.ಶ್ರೀತ. ಎ, ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ಸುರಾನಾ ಸಂಜೆಕಾಲೇಜು,
ಕಂಗೇರಿ, ಇ-mail : drshwethaashwath@gmail.com

ಸಾರಲೇಖ: ಮಹಿಳೆಯರು ಸಮಾಜದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ವರ್ತನಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಿಸುವುದು ಬಳಹ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ವರ್ತನಾ ಸಾಹಿತ್ಯದವರೆಗೆ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ವಿಭಿನ್ನರೀತಿಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪುರಾತನಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ನೋಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಬಲತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದಿನ ವರ್ತನಾ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಅನೇಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುನ್ಸೆಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ರಾಜಕೀಯ, ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಹತ್ವರ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ, ಮತ್ತು ಸಾಫ್ಟ್‌ವರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರು. ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಜ್ಞನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣಾವಾಗಿ ಸಾಧನೆಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ ಬಹುಮುಖವಾಗಿದ್ದು. ಅದು ವಿಚಾರ, ಆಚಾರ, ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ, ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಹೊಡಿದ ಹೊಸ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ, ಸಂವೇದನೆ, ಈತಿ ಹಾಗೂ ಜೀವನ ಅನುಭಾವಗಳನ್ನು ಇತರ ನಾಯಕಿಯರಿಗಿಂತ ವಿವಿಧರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಬಹುದು.

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರಬಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಿಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತುಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ಸಮಾಜದ ಸಾಮಾಜಿಕಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನುಲುಪಯೋಗಿಸುತ್ತವೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಯಕಿಯ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಹಲವು ರೀತಿಯ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಫಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಲೇಖನವು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವ್ಯತ್ಪತ್ತಮಾನಚೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವರ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಹೇಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಪೀಠಿಕೆ:- ಮಹಿಳೆಯರು ಮಾನವ ಸಮುದಾಯದ ಅನಿವಾರ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು. ಅವರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ವರ್ತಮಾನಚೀವನದಲ್ಲಿಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಈಗಿನ ಆಧುನಿಕಯುಗದವರಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಯಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮಹಿಳೆಯರ ಬದಲಾವಣೆ, ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳ ಜಿತ್ತೊ ನೀಡುವ ಪ್ರಾಬೀಳ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ವರ್ತಮಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಾಮಾಧ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಆಧ್ಯಯನವು ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕಾರ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ, ಅವರು ವರ್ತಮಾನದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ನಿಫೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಎಂಬುದನ್ನುಅವಲೋಕಿಸುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮಹಿಳಾ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಸವಾಲುಗಳು ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಲ ಬದಲಾದನಂತೆ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಮಹಿಳೆಯರು ಎಂಬ ಅಕ್ಷರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದತ್ತಕ್ಷಣೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬರುವಂದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಂಗತಿವಿಂದರೆ ಆಕೆ ಏನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ, ಅಥವಾಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡುವಳು ಎಂಬ ಭರವಸೆ. ಇದರ ನಡುವೆ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನುಂಟೆ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡುವಾಗಾಗಲ್ಲಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಸುಲಭದಮಾತಲ್ಲ.

ಒಂದೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯದಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚಿ ‘ಅಬಲೆಯಲ್ಲ ಸಬಲೆ’ ಎಂಬ ಫೋಟಣೆ

ಕೇವಲ ಫೋಷಣೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಏಕೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ನಾವು ಫೋಷಣೆಯಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಏಕೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ನಾವು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಧಕರಾಗಬೇಕು. ವಿಚಾರದತ್ತ ಒಲವು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಾ ಕುಸ್ತಿದ್ವಾರೆ, ಅವರೇ ತುಂಬಿದ್ವಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ. ಮೀಸಲಾತಿ ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಉಚಿತವಾಗಿಕೊಡುವ ಬಿಸ್ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಅವರು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಮರು ಪರೀಕ್ಷೆಸಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಏಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಇದೇರೀತಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಭಾವನೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಮ್ಮೊಲ್ಲೇಬಂದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಆಕೆ ಸಮಾಜದೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯದು. ತಾಯಿ, ತಂಗಿ, ಅಕ್ಕಿ, ಹೆಂಡತಿ, ಬಂಧು, ಶೀಕ್ಷಕಿ, ರಕ್ಷಕಿ, ಪರಿಪಲಾಕಿ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಪಾತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಆಕೆಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರೆವೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಗುವ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಜಿತ್ರಣದೊಂದಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಸುಲಭ್ಯದ ವಾತಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಅದುಕ್ಕಷರವಾದದ್ದುಲ್ಲ. ಆಕೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಬಗೆ ಮಾತ್ರ ಸುಂದರವಾದದ್ದು. ಸಮಾಜವು ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದೇರೀತಿಯಾದ ವಸ್ತು ಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿ ನೋಡುವ ಪರಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಬಿಡಬೇಕು. ಆಕೆ ಅತ್ಯಜಾರಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಿಂದೆ ಸಿದ್ದಿಜೀವ ಸರ್ವಾಜವುಖಿಯಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಯಾವುದೋಂದು ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾವು ನಿರೂಪಿಸುವ ಸಾಲು ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುಂದಿಸುವಂತಾಗಬಾರದು.

ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಸುಳಿವಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ನರಭೂವ ಸಾವಿರಾರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಅದರದುಗುಡದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ನೋಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯಕೊಡಿಸುವ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಂದುಬೆಂದಂತಹ ಮಹಿಳೆಯರು ಅದನ್ನು ಪಾತವಾಗಿಕಲಿತುಅದನ್ನು ಹೊರಗೊಡಿಸುವ ನಿಕಟವಾದ ಸಂಪರ್ಕಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಉದಾ:- ಕಳೆದ ಸುಮಾರು ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ನಾನು ನ್ಯಾಯಲಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟಿಗೆಲ್ಲಿಬಂದು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದೆ. ಸುಮಾರು 19 ರಿಂದ

20 ವರ್ಷದ ಆಕೆ ನ್ಯಾಯಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ತನ್ನಗಂಡನಿಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ವಿವಾಹವಾಗಿ ವಿಜ್ಞೇಧನವಾಗಿದ್ದು, ತದನಂತರ ಈಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವಿರುತ್ತದೆ. ಅದುಕೊಡು ಬುದ್ಧಿ ಮಾಂಧ್ಯದ 2 ವರ್ಷದ ಮಗು, ಆಕೆಯ ಸೋವೇನೆಂದರೆ ತನ್ನ ಗಂಡತನ್ನ ನಂತರ ಅವನ ತಂದರ್ಹಿಂದಿಗೊಂಡೆಹಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು.

ಇದುಒಂದುಕಡೆಯಾದರೆಜಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದ ನಾನು ಆತನ ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿತಾಕೆಯ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಹೋರಾಡಿವಂದು ಸಾತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬದುಕುವ ಹೆಣ್ಣಿನ್ನು ನೋಡುವದ್ವಾರೆಕೋನವನ್ನು ಈಗಲೂ ಬದಲಾಯಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಹಿಳಾ ಹೋರಾಟಗಾತ್ಮಕಿಯರು ಎಲ್ಲಾ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಮುಂದಿರುವೆನೆಂದು ಮನ್ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾತ್ರ ಹೇಳತೀರದು.

ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ ಯಾರಿಗು ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬತೆ ಮಾಡುವ ಪಾತ್ರವು ಆಕೆಯ ಘನತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೇ ಮಾರ್ಗವೆಂಬಂತೆ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಚಿತ್ರರಂಗ, ಹೋಟಲ್, ಭಾಲಕಿಯಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗಿ, ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ, ಇವೆಂಟ್ ಮಧ್ಯನೆಜ್‌ಮೆಂಟ್, ಇದು ಕೇವಲ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಯಾವ ವರ್ಗಿಕರಣ ಆದರೆ ಇರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಆಕೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ನಿರಂತರವಾದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ. ಆಕೆಯ ನಿತ್ಯ- ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಹೋರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಜಯ ಸಿಗದಿದ್ದರೂ ಆಕೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲದು. ತನಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಸವಲತನ್ನ ಪಡೆದು ಮನ್ನಡೆಯುತ್ತಾಗೆ. ನಾವು ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಮರುಷರೇ ಸೀಮಿತ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಕಾಲವೊಂದಿತ್ತಾಗಿದೀಗ ಪ್ರಥಾಮವಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ವಿಶ್ವಕಪ್ಪಾಗೆಲ್ಲವ ವರೆಗೆ ನಾವು ಮುಂದಿದೇವೆಂದರೇ ಅಚ್ಚರಿ ಏನಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಒಲಂಪಿಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕುಸ್ತಿ ಪಟ್ಟು, ಈಚು, ಹೀಗೆ ಸಾಲು-ಸಾಲು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮಹಿಳೆ ತನ್ನನ್ನುತ್ತಾನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆಯ ಪರಿಕರಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಆಕೆ ತನ್ನ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಬೇಸ್ಟ್‌ಪ್ರೈಕೋಂಡು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಸಮಾಜದ ಅಹಿತಕರ ಫೇಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಂತೆ ಅವಳ ಸಮಾಜಮುಖಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಮುನ್ನಗುತ್ತಿರುವಾಕೆಯ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಬಂತದ್ದು. ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯದಂತಹ ಅಂತರಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟಿತನಗೂ ಸಮನಾದ ಹಕ್ಕಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ನಾನು ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅದರಂತೆ ಮುಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲು ವಾಡುತ್ತೇನೆಂಬ ಅಜಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಜೀವನ ನೆಡೆಸುವ ಶಕ್ತಿ ಆಕಿದ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಬದುಕುವ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಕ್ರಮವು ನಿರಂತರವಾಗಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಯಾವುದೂ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವುದೂ ಸಹ ನಿರ್ಭಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಿಡುವಂತದ್ದು ಸಹ ಅಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅದು ಮಹಿಳೆ ಕೇವಲ ಮದುವೆ, ಮಗು, ಮನೆ ಎಂದು ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಕೆಲವೊಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ಯದೆಯನ್ನು ಕಳೆದು ಹೊಂದಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನಾವು ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಗೊಳಿಸುವಾಗಲು ಸಹ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಮಹಿಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪುರುಷ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಹೀಗ ನಾವು ಸಾಹಿತ್ಯದ ರೂಪಗಳನ್ನು, ಅದರ ವಸ್ತು ಸ್ಥಿರತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿತೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಸಹ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದಾಗ ನಾವು ಯೋಚಿಸುವ ಲಹರಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೊರತು ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೆಯುವ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಲೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಇದ್ದದ್ದುಇದ್ದಂತೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಬರೆಯುವಬಂದುಕೊಂಡುಕುವಾಗಿ ಅಜ್ಞಾತರೂಪದ್ದು. ಅವುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವರೀತಿ ಬಹು ಕರಿಣವಾದರ್ದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಪರೇಕೆಸುವ ಸಮಯವು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಬದುಕು ಮತ್ತು ಬರಹವೆಂದಾಗ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನುಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಬರೆಯುವ ಸೂಕ್ತ ತನ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತೀಗಳಿಗೆ ಸಾರಾಗವಾಗಿ ಬಂದಿರುವಬಂದುಲಂಡುಗೊರೆ. ಕಾರಣಅವರುಕಂಡ, ಅನುಭವಿಸಿದ, ಕೇಳಿದ ನೋಡಿದ, ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಇದ್ದದನ್ನು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಪರಿ ವಿಭಿನ್ನವಾದರ್ದು. ಉದಾ:-ಸಾ.ರಾ. ಅಬುಬುಕ್ಕರವರ ಇಂದ್ರಗಿರಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ' ಕೃತಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಹಿಳೆಯ ಒಂದು ಶೋಕವನ್ನು, ಅಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪು ಸೋಗಸ್ಸಾಗಿ

ನಿರೂಪಿಸುವ ಜಾತ್ಸ್ಯ ಮತ್ತು ನೇರ ನಿರೂಪಣೆಯವರಲ್ಲಿ ಮೇಚ್ಚಗೆ ಪಡೆಯುವಂತಹ್ಯಾ, ಹಾಗೆಯೇ, ‘ಪೃದೇಹಿ’ ರವರನೋಡಬಾರದು ಜೀಲದೊಳಗನು: ಹೇಳಬೇಕು ನೇಮಿಚಂದ್ರರವರ ‘ಸೋಲೆಂಬುದುಅಲ್ಲವಿರಾಮ’ಇತ್ಯಾದಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಉದಾಹರಿಸಮಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಮನೆ, ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳು, ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಿರುವ ಮಹಿಳೆ ಅದರ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಕೆಲವೊಂದುಕಡಿದಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಬಿಜ್ಞಿ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಹೊರ ಬರುವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭದ ಮಾತ್ರಲ್ಲ. ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಸಿಗುವ ಒಮ್ಮೆಗೆಳಿಗಿಂತ ಅದರಿಂದ ನೊಂದು-ಬೆಂದು ಬಂದ ಒಮ್ಮೆಗೆಳಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾ, ಅದರ ಸುತ್ತಗಿರಕಿ ಹೊಡೆಯುವ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ. ತನ್ನ ಒಳಗಿರುವ ಕಿಚ್ಚನ್ನು ಹೊರಗಳೆಯಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವುಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಾಹಿತ್ಯವಾದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮನದೊಳಗೆ ವುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುವಲವರಾಲಿವು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆದೇ ಸಾಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವಂತದ್ದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾರಂಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಎಲ್ಲಾರಂಗದ ನೋವು-ನಲಿವು ದುಃಖ-ದುಮಾನು, ಒಳತು-ಕೆಡಕು, ತಾಗ, ಬಲಿದಾನ, ಹಿಂಸೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಹೊಲೆ, ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಹಿಂಗ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ-ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿರುವುದೇ ಚಿಂದ.

ನಾವು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬದುಕನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯಾತಾಸವನ್ನೇ ನುಕಾಳಿವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮಹಿಳೆಯ ಬದುಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಬದುಕು ಬರವಣಿಗೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಇದ್ದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇದ್ದಂತಯೇ ಹೇ? ವ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಒಂದುಕುಟುಂಬದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಒಂದುಕುಟುಂಬದ ಬದುಕು ಎಲ್ಲಾವನ್ನು ಒಂದೇ ತರಹದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಅದೂ ಕೂಡ ಬರವಣಿಗೆಯಂತೆ ಬದುಕಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ‘ತ್ರೀವೇಣಿಯವರ’ “ಬೆಂದ್ರ ನಂಬರ್ ಏಳು” ಕರೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಇಂದಿಗೂ ನಾವು ಆ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಾದರೆ ಹೆಂಡತಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಅದೇ ಹೆಂಡತಿಗಾದರೇ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ವಿವಾಹವಾಗುವಂತೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಇಂದಿಗೂ ವಾಸ್ತು? ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನ್ನಿಸುವುದುಂಟು ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಬೇರೆ ಬದುಕೇ ಬೇರೆಯದೆಂದು ಅಪುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ನಮಗರಿವಾಗುವುದುಯಾವುದನ್ನು ನಾವು ಇದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿಲ್ಲವಂದು. ಆದರೆಅದೇ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನುಟ್ಟದುವಾಗ ಜನ ಹೇಳುವುದು ಬದುಕುವ ಪರಿಯನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದೆಳಿಯಾಗಿ ನೈದಿದ್ದಾರೆ ಲೇಖಿಕರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬದುಕುವ ಬದುಕು ಸಾಹಿತ್ಯಾವಾದಾಗ, ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಬದುಕಾಗುತ್ತಾದೆ. ಮೂಲವಾಗಿ ನಮಗೆ ಅರಿವಾಗಬೇಕಾಗಿರುವುದುಯಾವರೀತಿ ಬದುಕಿದರೆಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಬದುಕಬಾರದೆಂದು. ನಾವು ಕಂಡಂತಹ ‘ಕಾನೂರು ಹೆಗ್ಗಡತಿ’ ‘ಮಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು’, ‘ಹುಸುಮಭಾಲೆಯ ಹುಸುಮ’, ‘ಶರಪಂಚರ’ ‘ಕುರುಗೂರಿನ ಗಯ್ಯಾಳಿಗಳು’ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಥನಗಳು ನಿಜ ಜೀವನದ ಬೇರನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಬೇರೆ-ಬೇರೆಯಾದರು ಸಹ ವಿಚಾರಗಳು ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ ರೀತಿಯದಾಗಿ ಜಿತ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಅಪುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮನೋಭಾವನೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತ ಬದುಕಿನಿಂದ ಹಿಡಿದುಹೊಣ್ಣಿದ್ದಾದ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಥನಗಳನ್ನು ಸಹ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಿಂದಕಲಿತ ಬದುಕು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ‘ಕೊನೆಯಿಗಿರಕಿಯ ನಾಯಕಿಯ ಅಂತ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಜೀವನವನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವೋದಲು ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ‘ನಾನು ಕೊಂದ ಹುಡುಗಿ’ ಕತೆಯು ಪಶ್ಚಾತಾಪ ಮತ್ತು ನಮಗೆರಿವಿಲ್ಲದಂತಹ ಕೃತ್ಯಗಳ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಧಾರೆಯು ನಮಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ವಾಸ್ತವ ಬದುಕಿನ ನಡುವಿನ ಹೋಲಿಕೆ ಮತ್ತು ನಿರಂತರವಾದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಕಲಿಯ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯದಚೋತಿಗೆಕಲಿತು ಮರೆಯಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಅನೇಕವಿದೆ ಅಪುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕಷ್ಟೇ.

ಉಪಸಂಹಾರಃ:- ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವರ್ತಮಾನದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಶಕಿ, ತಾಳ್ಳೆ, ಮತ್ತು ಸೃಜನ ಶೀಲತೆಯ ಪ್ರತೀಕ. ಈ ಅಧ್ಯಯನವು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಧನೆ, ಸವಾಲು ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕಲ್ಲಿಗೆ ಅವರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೆಳಕು

ಚೆಲ್ಲಿತ್ತೇ. ಮಹಿಳಾ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸಬ್ಲೀಂಕರಣಕ್ಕೆ ಬಲವಾದ ಸೂಕ್ತ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಾವು ಸಾಧಿಬಹುದು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ, ರಹಮತ್ ತರೀಕೆರೆ, ಕನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, 2008,
2. ಉಪಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಾಲೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ-ಭರಗೂರು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ, ಕನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು. 1993.
3. ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ, ಜಾನಪದ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು 22, 2006,